

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538894336/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

hvilke mængen Dansk, mængen dansk Digter endogsaa aldrig vil komme til at see.«*)

I Baggers Digt er endvidere indført en Person, som Kilden ikke kender noget til: det er Pigens Moder. Mens det hedder i Elegien, at den unge Pige »holdt Øie med Dragerne af hendes Rode« (Skildvægterne), og at hun kun havde »borttaget de Ringe, der plejede at pryde hendes Ankler, for at ikke deres Raslen skulde udsætte hende for Elendighed,« har Bagger en helt anden Historie at berette:

Moder min det ikke vide maa,
Derfor løsned jeg de gyldne Ringe o. s. v.

Og da hun drister sig til at træde ind i hans Telt, er det først efter at have spurgt ham:

Tør jeg troe, at den derinde boer
Ikke myrde vil min Moders Glæde.

Og mens den unge Pige i Elegien helst straks havde kastet sig i sin elskedes Arme, og kun »af Undseelse afbødede hans Omfavnelse«, er hun hos Bagger yderst ængstelig og føler sig først rolig, da han har lovet at handle »som om mange paa os saa«. Udtrykket har ikke megen indisk Klang, men minder langt snarere om den Terminologi, vi kender fra de Dage, da Carl Bagger og Thora legede Skjul med Familien Fiedler. Den indiske Elegi falder da efterhaanden ud til at blive et københavnsk Digt om Minderne fra de første farlige Stævnemøder paa Basnæs. Men den, der dvæler i Minderne, havde paa det Tidspunkt oplevet, hvor galt det kunde gaa, hvor blodigt den lille Fod kunde saares; herom vid-

*) Vilh. Møller, Side XIV. Fodnote.

ner tydeligt nok hendes Angst og hans højtidelige Forsikring om at ville være kydisk mod sin lille Pige, »ønske fromt og have rene Tanker«. Saadan tales der ikke før Syndefaldet. At Digtet stammer fra Tiden efter Katastrofen bekræftes da ogsaa af en Notits hos Vilh. Møller. Enkelte Udtryk og Vendinger minder om »Foraaret«, med hvilket det muligt er samtidig. I begge Digte skildres den let svævende Vaargudinde med den fine Fod (»Den fine Fod ei stødes maa paa Jorden« (»Foraaret«), smlg. »Den fine Fod var ridset blodig« (»Bortreisen«)). Og begge er de født af et Sind, som har kendt de urene Tanker (»Giv smukke Tanker mig« (»Foraaret«), smlg. »Vi vil have rene Tanker« (»Bortreisen«)).

Det bliver da vel næppe for dristigt at antage, at Baggrunden for Digtet er en lille Konflikt mellem Thora og Bagger. Han har — træt og pint af det hjemlige Livs Vanskeligheder og Smaaligheder — ønsket at forfriske sin Aand og udvide sine Kundskaber ved en Rejse, maaske fristet hertil ved at se Svogeren Frederik Fiedler rejse til Tyskland paa Studiums Vegne; — men Thora har været ængstelig og har holdt igen.

I Digtet blev Rejsen jo imidlertid til Virkelighed. Ud af denne Fiktion springer da et nyt Digt »*Hjemkomsten*«. Naar han sad i København og længtes efter Basnæs, ja saa var han jo ret beset en Mand paa Rejse, og — netop som Dørene til hendes Kammer er allerstrengest stængte — gør det godt at behage sig i Fantasien om en længe attraaet Hjemkomst. Nu kommer han da og banker paa sin elskedes Dør. I de første Lykkens Dage var det hans »Ungdoms Flammetanker« (»Et Sendebrev«), der